

Dziennik Urzędowy

Ces. i król. Komendy obwodowej w Opocznie.

Część VI.—Wydana i rozesłana dnia 15 grudnia 1915 roku.

Treść: (120—148). 120. Rocznica wstąpienia na tron Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości Franciszka Józefa I. — 121. Amnestya. — 122. Apropowizacya. Postanowienia wykonawcze.—123. Zasiwy wiosenne w roku 1916. — 124. Zajęcie terpentyny. — 125. Zajęcie gumy i wełny. — 126. Zajęcia siana. Postanowienia wykonawcze. — 127. Ceny maksymalne za jaja i gęsi.—128. Sprzedaż towarów w sposób wędrowny. Handel przedmiotami ze złota i srebra.—129. Obcokrajowe wyroby tytoniowe.—130. Pozwolenie wyjazdu do Rosyi i zasiłki dla rosyjskich funkcyonaryuszy oraz ich rodzin. — 131. Prawo polowania.—132. Łapanie zwierzyny na sidła.—133. Przepisy policji drogowej.—134. Urzędy paszportowe. — 135. Karanie przekroczeń policyjnych. Przeniesienie kompetencji na podległe urzędy wojskowe. — 136. Zakaz noszenia rosyjskich ubrań wojskowych. — 137. Rosyjscy dezertrzy. — 138. Postępowanie w sprawach spadkowych. — 139. Moratorium. — 140. Roki urzędowe. — 141. Kurs rubla. — 142. Otwarcie linii kolejowych.— 143. Wyroki karne.—144. Ukarania administracyjne.—145. Listy gończe.—146. Odwołanie listów gończych.—147. Edykt. — 148. Rozsyłka i prenumerata Dzienników rozporządzeń i Dziennika urzędowego.

120.

Rocznica wstąpienia na tron

JEGO CESARSKIEJ I KRÓLEWSKIEJ APOSTOLSKIEJ MOŚCI FRANCISZKA JÓZEFA I.

L. 9417. 1. XII. 1915.

W dniu 2 grudnia b. r. przypada 67 rocznica wstąpienia na tron JEGO CESARSKIEJ i KRÓLEWSKIEJ APOSTOLSKIEJ MOŚCI FRANCISZKA JÓZEFA I.

Z okazji tej radosnej uroczystości przeznaczam na biednych obwodu opoczyńskiego **kwotę 3500 Kor.**, przesyłając z niej w tym celu po 100 K. Rz.-kat. Urzędom parafialnym i Zarządom izraelskich gmin wyznaniowych.

Równocześnie we wszystkich wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, korzystam z przysługujących mi praw darowania kary, względnie zastanowienia postępowania karnego.

C. i k. Komendant obwodu

Tadeusz Wiktor

pułkownik m. p.

121.

A m n e s t y a .

ad E. № 708/M. G. 2. XII 1915.

Z okazji jubileuszu wstąpienia na tron NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, CESARZA i KRÓLA darowałem po myśli § 477 ust. 2 w. p. k., jakoteż rozporządzenia c. i k. Ministerstwa wojny Oddz. 4/II № 3262 z 27 lipca 1914 i telegraficznego rozporządzenia c. i k. gen. wojsk. Gubernii z 27 listopada 1915 Präs. № 2468/I resztę kary następującym więźniom, którzy wedle informacji aresztu polowego dobrze się zachowywali, a mianowicie:

1) Stanisławowi Leśnikowskiemu	}	oboju z Tamy gm. Machory
2) Zofii Leśnikowskiej		
3) Janowi Bendeszowi ze Skały koło Opoczna		
4) Aronowi Judzie Perlmutterowi z Gielniowa		
5) Wojciechowi Karbownikowi z Żarnowa, gm. Topolice		
6) Józefowi Nowakowi z Kraszkowa, gm. Krzczanów		
7) Jakóbowi Wardzie	}	oboju z Feliksowa, gm. Wielka Wola
8) Antoniemu Wardzie		
9) Antoniemu Kutasiewiczowi z Wulki, gm. Stużno.		

Z tychże samych powodów zniżyłem w drodze łaski następującym więźniom kary, orzeczone przez tutejszy sąd wojskowy—po zatwierdzeniu wyroku, a mianowicie:

- 1) Janowi Bajerowskiemu z Modrzewka, gm. Krzczonów, karę ciężkiego i zastrzonego więzienia przez dziesięć miesięcy na karę takiego samego więzienia przez sześć miesięcy,
- 2) Andrzejowi Bieńkowskiemu z Widucha, gm. Machory, karę ciężkiego i zastrzonego więzienia przez jeden rok na karę takiego samego więzienia przez sześć miesięcy,
- 3) Ignacemu Kotusiewiczowi z Bratkowa, gm. Kuniczki, karę zastrzonego więzienia przez sześć miesięcy na karę takiego samego więzienia przez cztery miesiące,
- 4) Walentemu Bieleckiemu z Mierzonej, gm. Topolice, karę ciężkiego i zastrzonego więzienia przez siedm miesięcy na karę takiego samego więzienia przez cztery miesiące,
- 5) Janowi Slotarskiemu z Drzewicy, karę ciężkiego i zastrzonego więzienia przez dwa lata na karę takiego samego więzienia przez półtora roku.

C. i k. Komendant obwodu

Tadeusz Wiktor

pułkownik m. p.

122.

A p r o w i z a c y a .**Postanowienia wykonawcze.**

L. 7845. 30. X. 1915.

W ślad tutejszego ogłoszenia z dnia 20. IX. 1915 L. 2993 w sprawie aprowizacji ludności zarządzam, co następuje:

Począwszy od dnia 4 listopada b. r., można sprzedawać w mieście Opocznie mąkę i chleb tylko na podstawie kart chlebowych, wystawionych przez magistrat m. Opoczna, a to w sklepach i piekarniach, upoważnionych do tego przez Wydział aprowizacyjny m. Opoczna.

Każdy właściciel względnie zarządca domu winien się zgłosić w Magistracie m. Opoczna, gdzie zostanie mu wydana stosowna ilość kart chlebowych dla wszystkich mieszkańców, zamieszkałych w jego domu, którym on karty te winien rozdać.

Karty chlebowe wydane na razie z ważnością na miesiąc listopad, opiewają na 307 gr. = 24 łuty mąki lub 401 gr. = 1 funt chleba dziennie na osobę.

Każdy kupujący mąkę lub chleb winien okazać kupcowi lub piekarzowi swoją kartę chlebową, z której po zakupie zostanie wycięta odpowiednia część. Sprzedający winni odcięte kupony starannie przechowywać, gdyż tylko na podstawie tychże mogą być zapasy mąki przez Wydział aprowizacyjny uzupełnione.

Sprzedaży białego pieczywa zakazuje się.

Ceny maksymalne ustanawia się następujące:

Przednia mąka pszenna . . .	1 kg.	64 h.= 1 f. ros.	26 h
Mąka chlebową pszenna i żytnia	1 „	42 „ = 1 „	17 „
Chleb	1 „	37 „ = 1 „	15 „

Powyżej tych cen ani mąki, ani chleba sprzedawać nie wolno.

Restauracje i gospody mogą zakupywać mąkę i chleb tylko na podstawie specjalnego zezwolenia Wydziału aprowizacyjnego m. Opoczna, a gościom mogą wydawać tylko jedną porcję chleba. Sklepikarze, handlarze mąki i piekarze, po użyciu dotychczasowych zapasów mogą zakupywać mąkę tylko u Wydziału aprowizacyjnego m. Opoczna, w razie bowiem przeciwnym zarówno kupujący jak i sprzedający zostaną ukarani grzywną lub aresztem i konfiskatą zapasów.

Posiadacze zboża i mąki mogą sprzedawać swe zapasy tylko Wydziałowi aprowizacyjnemu m. Opoczna.

Niniejsze ogłoszenie ma być wystawione w widocznym miejscu we wszystkich lokalach gdzie sprzedaje się mąkę i chleb.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane grzywną do 2000 Koron, względnie aresztem do 6 miesięcy.

L. 8397. 9. XI. 1915.

Dodatkowo do tutejszego obwieszczenia z dnia 30. X. 1915. L. 7845, w sprawie aprowizacji miasta Opoczna zarządzam co następuje:

1. Chleb wolno sprzedawać tylko następującym piekarzom

Rakowski Franciszek	Sterschus Dwojra	Kapłan Jankiel
Stępień Sebastyan	Cbmielnicki Leizor	Nowicki Manel
Rozenzweig Berek	Kuczyński Lejbusz	Peses Berek
Rozenzweig Izrael	Deresz Berek	Goldberg Berek.
Zakrzewski Stanisław		

Sprzedż chleba może się odbywać tylko w lokalach przemysłowych, wobec tego sprzedawanie chleba na straganach jest wzbronione.

2. Mąkę wolno sprzedawać tylko w następujących sklepach:

Bryks Nusyn Dawid	Orenbuch Jankiel	Fuks Nusyn
Erlich Herszek	Szwarcman Moszek	Kaufer Icek Mendel
Buksner Szyja	Erlich Josek	Kaufer Herszek
Cyglar Mendel	Bilander Mordka	Kuperberg Icek Majer.
Wirsztek Szlama		

3. Wypiekanie chleba na sprzedaż przez inne osoby, aniżeli przez zawodowych piekarzy pod 1) wymienionych, jakoteż wszelki pokątny handel pieczywem jest zabroniony.

4. Chleb i mąkę wolno kupować tylko za okazaniem karty chlebowej, a na jedną kartę chlebową wolno jednorazowo dziennie nabyć najwyżej 4 funty chleba, co odpowiada czterem odcinkom, lub 24 łyty mąki, co odpowiada jednemu odcinkowi karty chlebowej.

5. Piekarnia P. Franciszka Rakowskiego upoważnioną jest do wypiekania ograniczonej ilości pieczywa białego z mąki przedniej pszennej, które mogą nabywać tylko Zarząd szpitala św. Władysława oraz chorzy, a to na mocy świadectw lekarskich, opiewających na nazwisko i ściśle oznaczoną ilość, a wydawanych z ważnością najwyżej na dwa tygodnie.

6. Dla przejezdnych niezamieszkałych stale w Opocznie wydaje osobne karty chlebowe c. i k. Komisarz rządowy miasta, za okazaniem których ci przejezdni mogą nabyć chleb w piekarni P. Franciszka Rakowskiego.

Przekroczenie powyższych przepisów, o ile karygodna czynność nie podlega surowszej karze, będą karane grzywną do 2000 Kor. lub aresztem do 6 miesięcy i ewentualnem odebraniem uprawnienia przemysłowego oraz konfiskatą towarów.

L. 8474. 24 XI. 1915.

Wskutek rękryptu c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 8-go listopada 1915 № 4325, wydanego na mocy § 9 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 26 lipca 1915 № 27, zarządzam, co następuje:

I.

Wielkie młyny.

Tylko wielkie młyny w Opocznie, Petrykozach, Pile i w Drzewicy są przeznaczone do wymielenia pod kontrolą wojskową, mąki na sprzedaż dla miejscowej konsumpcji.

Pp. Zygmunt hr. Plater w Białaczewie, Feliks Konopacki w Pile, Ludwik Krassowski w Drzewicy i Firma „Stefan Janas i S-ka“ w Opocznie są wyłącznie upoważnieni do zakupywania w obwodzie potrzebnego zboża po następujących cenach loco młyn:

Za 100 kg. pszenicy	30 Kor.
Za 100 kg. żyta	27 Kor.

Za zanieczyszczenia powyżej 20/0 może być stracone po 10/0 z ceny kupna za każdy procent zanieczyszczenia. Każdy gospodarz, który sprzeda swe zboże wyż. wymienionym, otrzyma od kupującego stosowne poświadczenie na dowód dostawy.

Nikorau innemu, prócz czterem wyżej do tego upoważnionym, a zwłaszcza wszystkim innym młynom w obwodzie, nie wolno bezwarunkowo kupować zboża, — w przeciwnym razie zarówno kupujący, jak i sprzedający ulegną bardzo surowej karze.

Powyższe młyny będą sprzedawały hurtownie mąkę tylko tym piekarzom i drobnym sprzedawcom mąki, którzy uzyskują od c. i k. Komendy obwodowej upoważnienie do zakupna mąki.

Ceny mąki loco młyn ustanawia się:

1. Przednia mąka pszenna:

gatunek A. za 100 kg. = 1 q.	58 K. 10 h.
„ „ za 100 funtów ros.	23 K. 81 h.
2. Mąka pszenna do gotowania:

gatunek B. za 100 kg. = 1 q.	40 K. 10 h.
„ „ za 100 funtów ros.	16 K. 43 h.
3. Mąka żytnia chlebowa:

gatunek C. za 100 kg. = 1 q.	39 K. 48 h.
„ „ za 100 funtów ros.	16 K. 18 h.

Powyżej tych cen mąki sprzedawać nie wolno.

Zauważa się przytem, że wyżej wymienione cztery wielkie młyny będą opłacać od sprzedanej mąki dodatek na rzecz monopolu zbożowego po 2 K. od 100 kg. mąki, co już jest objęte powyższymi cenami hurtownymi.

Powyższym czterem młynom, przeznaczonym do wymielenia mąki dla lokalnej konsumpcji, nie wolno wymielać zboża prywatnym osobom dla własnej potrzeby.

II.

Małe młyny.

Wszystkie inne młyny w obwodzie mogą mleć wyłącznie tylko zboże miejscowej ludności rolnej na jej własną potrzebę, **za opłatą 2 K. od 100 kg. zboża**, przyczem zakazuje się tym młynom surowo pobierania, zamiast przepisanej opłaty, miarek zboża lub też wymienienia zboża za gotową mąkę. Młynom tym nie wolno bezwarunkowo ani kupować zboża, ani też sprzedawać jakiegokolwiek mąki.

Każdy młynarz jest obowiązany prowadzić dokładne zapiski oddanego mu do wymielenia zboża i wydanej mąki na drukach, przez Komendę obwodową wydanych.

Każdy gospodarz, wiozący zboże do młyna na zmielenie na własną potrzebę, winien uzyskać od wójta względnie sołtysa poświadczenie, w którym przy podaniu czasu i ilości wwiezionego zboża ma być potwierdzonem, iż wiezie zboże do młyna do zmielenia na własną potrzebę, i kartkę tę oddać młynarzowi, a po odebraniu mąki winien uzyskać podobne poświadczenie od młynarza i po powrocie do domu oddać je sołtysowi.

Gospodarzom zakazuje się najsurowiej sprzedawania komukolwiek, a zwłaszcza handlarzom własnej mąki.

Młynarze, pobierający za mlewo wyższą zapłatę, jak przepisana wyżej, kupujący zboże lub sprzedający mąkę, co stanowiłoby nadto ukrócenie dochodów monopolu zbożowego, zostaną surowo ukarani grzywną lub aresztem, a nadto konfiskatą zapasów i zamknięciem młyna.

III.

Cena mąki i chleba *).

Ceny mąki w drobnej sprzedaży ustanawia się następująco:

1. Przednia mąka pszenna:

gatunek A. za 1 kg.	64 h.
„ „ za 1 funt ros.	26 h.
2. Mąka pszenna do gotowania:

gatunek B. za 1 kg.	46 h.
„ „ za „ funt ros.	19 h.
3. Mąka żytnia chlebowa:

gatunek C. za 1 kg.	45 h.
„ „ za „ funt ros.	18 h.

Cena chleba:

za 1 kg.	38 h.
za „ funt ros.	16 h.

Mąkę i chleb mogą sprzedawać tylko ci sklepikarze, którzy uzyskają na to zezwolenie Komendy obwodowej.

*) Odmienne ceny mąki i chleba, podane w tutejszem ogłoszeniu z 30/10 b. r. L. 7845, tracą zatem moc obowiązującą.

Każdy sprzedawca mąki jest obowiązany umieścić w swoim lokalu w widocznym miejscu taryfę powyższych cen mąki, wypisaną wyraźnie wielkimi literami.

IV.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższych przepisów będą karane po myśli § 13, powołanego na wstępie rozporządzenia, o ile czynność karygodna nie podlega surowszej karze, przez Komendę obwodową grzywną do 5000 Koron lub aresztem do 6 miesięcy ewentualnie zamknięciem młyna.

V.

M o c p r a w n a.

Niniejsze przepisy wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

123.

Zasiewy wiosenne w roku 1916.

L. 7147 1 XI. 1915.

Na skutek rozporządzenia c. i k. generalnej Komendy gubernialnej z dnia 15 października b. r. № 5212 zarządza się, co następuje:

Niekorzystne stosunki gospodarcze w okupowanych częściach Kraju każą przypuścić, że nie będzie można uprawić pod oziminę tyle roli, ile w normalnych warunkach było uprawiane i że wobec tego niezbędną będzie rzeczą znaczną część roli obsiać ziarnem jarem.

Wszystkie zapasy jarej pszenicy i jarego żyta, znajdujące się w posiadaniu drobnych rolników i wielkich właścicieli mają być natychmiast zgłoszone w urzędach gminnych. Zapasy te nie mogą być pod żadnym warunkiem mielone i muszą być przechowane aż do wiosny na zasiewy.

124

Zajęcie terpentyny.

L. 8869. 19 XI. 1915.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnej Komendy Gubernialnej № 11872 mają być wszystkie zapasy terpentyny, znajdujące się w prywatnym posiadaniu w tutejszym obwodzie nawet w małych ilościach do 5 litrów **dostarczone natychmiast, najdalej jednak do dnia 30 listopada b. r.** do głównego magazynu w Opocznie, gdzie zostaną one zakupione.

Wszystkie zapasy terpentyny, znalezione po dniu 30 listopada b. r. będą skonfiskowane.

125.

Zajęcie gumy i wełny.

L. 8892. 4 XII. 1915.

Na rozkaz c. i k. Generalnego wojskowego Gubernium № J. 2027/a z dnia 12 listopada 1915 zarządza się niniejszem zajęcie wszystkich wyrobów gumowych oraz wełny.

R. G u m a.

Zajęciu podlegają następujące gatunki gumy: obręcze automobilowe, rowerowe i wozowe (szczególniej kiszki), —węże wszelkiego rodzaju, parowe, ssące i tłoczące, węże sikawkowe, węże ogrodowe i t. d., —piłki dzieciinne i tenisowe, ochroniacze na obówie i płaszcze gumowe, obrączki na flaszki, gumki do wycierania papieru, guma techniczna, artykuły chirurgiczne, łożka gumiane, gąbki, gumiane rękawiczki i t. p., —dalej—guma wulkanizowana, jak grzebienie, płyty gramofonowe, artykuły techniczne, rury, płyty i t. d. — wyroby z gutaperki i odpadki gutaperkowe, drnt kablowy, wogóle wszelkie wyroby gumiane, choćby na pozór zupełnie zniszczone.

Wszystkie powyższe przedmioty należy odstawić do Komendy obwodowej w terminie od 15 do 20 grndnia b. r., względnie najdalej w tym terminie zgłosić, pod osobistą odpowiedzialnością za rzeczywiste nadejście zgłoszenia do Komendy.

W wypadkach, zasługujących na szczególniejsze uwzględnienie (artykuły chirurgiczne, węże do sikawek ogniowych i t. p.), może być przyznawane przez Komendę zwolnienie od zajęcia.

Za wydaną gumę wypłacone będą następujące ceny za kilogram:
za odpadki gumowe (obuwie, uszczelnienia i t. p.) 1 K.
za kalosze 0 K. 80 h.
za inne sorty ustanowione zostaną ceny dodatkowo.

B. Wełna.

Wszystka wełna (również znajdująca się na owcach) ma być w powyższym terminie odstawioną do Komendy obwodowej.

Za kilogram niewypranej wełny będzie się natychmiast wypłacała zaliczka w wysokości 3 Koron.

Oznaczenie pełnego wynagrodzenia według gatunku i spoistości wełny ustalone zostanie przez rzeczoznawców w centrali dla wełny, a to w granicach cen maksymalnych, ustanowionych w drodze rozporządzenia dla Monarchii austr.-węgierskiej, poczem nastąpi wypłata w gotówce po potrąceniu wypłaconej zaliczki.

C. Postanowienia karne.

Wszelkie zatajenie gumy względnie wełny karane będzie przypadkiem zatajonych przedmiotów, a nadto grzywnami do dwóch tysięcy Koron, lub aresztem do sześciu miesięcy, przyczem się zauważa, że kary powyższe stosowane będą z bezwzględną surowością.

W razach znaczniejszych zatajeń nałożone będą nadto na dotyczące gminy administracyjne względnie wyznaniowe, dotkliwa kontrybucya.

126.

Zajęcie siana.

Postanowienia wykonawcze.

L. 7296. 2 XI. 1915.

Na skutek rozporządzenia c. i k. generalnej Komendy gubernialnej z dnia 19 października b. r. № 4885 i w uzupełnieniu obwieszczenia tutejszej c. i k. Komendy obwodowej z dnia 9-go sierpnia b. r. L. 1872 zarządza się, co następuje:

Gospodarzom oraz właścicielom większych obszarów gruntowych wolno zatrzymać tylko tyle z zapasów siana dla własnych koni oraz bydła, ile podług dzisiejszego stanu potrzebnem jest niezbędnie dla ich wyżywienia aż do wiosny.

Wszelkie nadwyżki w zapasach siana, jako zajęte na rzecz c. i k. Administracji wojskowej, mają być odwiezione do c. i k. głównego magazynu wojskowego w Opcznie, gdzie zostaną przyjęte, zależnie od jakości, po cenie aż do 8 Kor. za 1 centnar metryczny.

Wszelkie ukryte nadwyżki w zapasach siana będą przy okazji rewizji skonfiskowane.

Zarazem wzywa się Zwierzchników gmin, **ażeby najdalej do dnia 20 listopada b. r. zgłosili** w tutejszej c. i k. Komendzie, jakie nadwyżki w zapasach siana znajdują się w ich gminach, oraz szczegółowo podali, u których właścicieli rolnych i jakie zapasy siana znajdują się do zbycia i kiedy zostaną one dostawione do tutejszego magazynu.

127.

Ceny maksymalne jaj i gęsi.

L. 9421. 4. XII. 1915.

Na skutek M. V. Op. № 107.985 c. i k. wyższej Komendy etapowej z dnia 18 listopada b. r. zarządza się, co następuje:

Jaja wolno sprzedawać najwyżej po 10 (dziesięć) halerzy za sztukę, zaś gęsi najwyżej po (z żeś) koron za sztukę.

Za przekroczenie tego przepisu będą karani bezwzględnie po myśli rozporządzenia wyższej Komendy armii z dnia 15 września 1915 № 38 dziennika rozporządzeń zarówno kupujący, jak sprzedający przyczem towar zostanie skonfiskowany i sprzedany na rzecz ubogich.

W przypadku zakupywania powyższych produktów dla celów spekulacji lub gromadzenia ich i wstrzymywania od sprzedaży pomimo dostatecznych zapasów, zostaną wszystkie nagromadzone zapasy zajęte i sprzedane po cenie 6 (sześć) halerzy za jajo i 4 (cztery) korony za gęś.

Kupujący którzyby ofiarowali wyższe ceny, aniżeli te w rozporządzeniu tem ogłoszone, zostaną pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

128.

Sprzedaż towarów w sposób wędrowny.

L. 7573/F. 3 XII. 1915.

Zarządzeniem Generalnego wojskowego Gubernium L. 4324 z dnia 23 października 1915 została wszelka sprzedaż towarów w sposób domokrażny (od miejsca do miejsca i od domu do domu) zakazana.

Na placach targowych w dniu targowe i jarmarczne sprzedaż własnych produktów rolnych względnie wytworów rzemieślniczych jest wolna, natomiast sprzedaż obcych produktów poza swą stałą siedzibą handlową (fierantyzm) zależną jest od uzyskania specjalnej licencji przemysłowej; do wystawiania tego rodzaju licencji uprawnionemi są Komendy obwodowe.

Powyższe zarządzenia nie znoszą wszelkich innych postanowień, normujących ograniczenia wolnego obrotu towarami, względnie innych szczegółowych postanowień przemysłowych.

Handel przedmiotami ze złota i srebra.

L. 330/F. A. 8 XII. 1915.

Zastępcy firm, które handlują towarami złotymi i srebrnymi i które zasługują na zaufanie, mogą dostać pozwolenie na podróże handlowe na okupowanym obszarze Polski.

Handel jednak tymi towarami w sposób wędrowny jest zakazany.

129.

Obcokrajowe wyroby tytoniowe.

L. 5576. 13. X. 1915.

Wyroby tytoniowe niemieckie wolno sprzedawać, o ile cło od nich jest opłacone. Papierosy niemieckie podlegają nadto opłacie dodatkowej do cła.

Zagraniczne wyroby tytoniowe należy zgłaszać w c. i k. Komendzie obwodowej w Opocznie celem oclenia, o ile dowodnie nie zostały ocłone.

Przekroczenie tego przepisu będzie surowo karane, w myśl rozporządzenia Głównego Komendanta Armii z dnia 31 maja 1915, w sprawie ordynacji cłowej dla obszarów Polski, podlegających austr.-węg. Zarządowi wojskowemu.

Wszystkie zaś zapasy wyrobów tytoniowych rosyjskich mają być wysprzedane do dnia 25 października 1915.

Po tym terminie znaleziony tytoń rosyjski zostanie skonfiskowany, a ten, u kogo znaleziono, ukarany grzywną do 2000 kor., względnie aresztem do 3 miesięcy.

130.

Pozwolenie wyjazdu do Rosyi i zasiłki dla rosyjskich funkcjonaryuszy oraz ich rodzin.

L. 7783. 1 XI. 1915.

Na skutek rozkazu c. i k. Naczelnej Komendy etapowej Op. M. V. № 76. 474/I z dnia 10 października 1915, względnie reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernium wojskowego № 5854 z dnia 26 października 1915 podaje się do ogólnej wiadomości, co następuje:

A.

Członkowie rodzin rosyjskich funkcyonaryuszy, którzyby chcieli wyjechać do swych rodzin do Rosyi (przez kraje neutralne), mogą wnieść prośby o wydanie im potrzebach dokumentów podróжных.

W prośbach tych należy podać:

- 1) imię, nazwisko, charakter (czem jest) i obecne miejsce pobytu w Rosyi członka rodziny, do którego proszący chciałby wyjechać,
- 2) imiona, nazwiska, wiek, stosunki majątkowe i stosunek pokrewieństwa względnie powinowactwa członków rodziny, przebywających w obwodzie opoczyńskim, którzyby chcieli do Rosyi wyjechać.

B.

Przebywającym na obszarze okupowanym, byłym funkcjonaryuszom rosyjskim i ich rodzinom, pozostającym bez środków do życia, mogą być przyznawane zasiłki, a to osobom, pozostającym w związku rodzinnym, każdej po 60 hal. dziennie, a osobom które mieszkają same, po 1 Kor. dziennie. Zasiłki te wypłacane będą miesięcznie z dołu.

Dotyczące prośby są wolne od stempla, i ma być w nich dokładnie podane:

- 1) rosyjski charakter służbowy proszącego, względnie nieobecnego żywiciela rodziny,
- 2) wysokość pobieranych przed wojną poborów,
- 3) imiona, nazwiska i wiek potrzebujących zasiłku członków rodziny i
- 4) stosunki majątkowe proszących.

Wszystkie powyższe zapodania muszą być potwierdzone przez wójta gminy (w mieście Opocznie—przez Komisarza rządowego) i przynależnego duszpasterza.

131.

Prawo polowania.

L. 7029. 3. XII. 1915.

Wzory kart na broń i kart łowieckich.

Wzór A. (papier biały) Strona 1.

C. i k. Komenda obwodowa Opoczno.

Nr.....

Należytość 10 K. uiszczono

Rysopis uprawnionego.

Rok urodzenia:
 Religia:
 Wzrost:
 Twarz:
 Włosy:
 Wąs:
 Oczy:
 Usta:
 Nos:
 Szczególne znamiona:
 Własnoręczny podpis:

KARTA NA BROŃ.

Panu
 zamieszkałemu w.....
 udziela się pozwolenie na posiadanie i noszenie broni, a mianowicie:
 na czas.
 Opoczno.....191
 C. i k. Komendant obwodu

Strona 2.

Sama karta na broń bez karty łowieckiej nie upoważnia do wykonywania polowania.

W razie opuszczenia obwodu należy kartę na broń, pod jego nieważnością, przedłożyć do zawidowania w najkrótszym czasie władzy właściwej dla miejsca pobytu.

Właściciel karty na broń, ilekroć broń przy sobie nosi, winien mieć kartę na broń przy sobie i na żądanie okazać ją organom bezpieczeństwa w przeciwnym bowiem razie naraziłby się na odebranie i przepadek broni, a nadto na ukaranie.

Wzór B. (papier czerwony) Strona 1.

C. i k. Komenda obwodowa Opoczno.

№.....

Wolne od opłaty.

Rysopis uprawnionego.

Rok urodzenia:
 Religia:
 Wzrost:
 Twarz:
 Włosy:
 Wąs:
 Oczy:
 Usta:
 Nos:
 Szczególne znamiona:
 Własnoręczny podpis:

KARTA NA BROŃ.

.....
 u.....
 dla (rewiru i t. p.).....

.....
 udziela się pozwolenia na posiadanie i no-
 szenie broni, a mianowicie:

.....
 Niniejsza karta na broń ważna jest na czas
 istnienia powyższego stosunku służbowego.

Opoczno.....191

C. i k. Komendant obwodu

Strona 2.

Niniejsza Karta na broń ważna jest wyłącznie dla rejonu służbowego, dla którego posiadacz tej karty został ustanowiony.

Właściciel karty na broń, ilekroć broń przy sobie nosi, winien mieć kartę na broń przy sobie i na żądanie okazać ją organom bezpieczeństwa, w przeciwnym bowiem razie naraziłby się na odebranie i przepadek broni, a nadto na ukaranie.

Na podstawie niniejszej karty na broń uprawnioną jest straż leśna i nadzorcy polowania do odstrzału drapieżników i dzikich świń, nie jednak do polowania na zwierzynę łowną.

Wzór C. (papier biały) Strona 1.

C. i k. Komenda obwodowa Opoczno.

№.....

Należytość 10 K. uiszczono

KARTA ŁOWIECKA.

Ważne na rok.

Panu
 zamieszkałemu w.....

.....
 udziela się niniejszem pozwolenia na wykonywanie polowania według postanowień zarządzenia
 c. i k. Komendy obwodowej l. 7029 z 21./X. 1915 Dz. urz. Cz. V. № 91.

Opoczno.....191

C. i k. Komendant obwodu

Strona 2.

Czas ochronny obowiązuje w obwodzie opoczyńskim jak niżej:

Dla zajęcy	od 1 lutego	do końca września
„ jarząbków	„ 1 „	„ „ sierpnia
„ cietrzewi i głuszców	„ 16 maja	„ 15 marca
„ bażantów	„ 1 stycznia	„ 15 sierpnia
„ kuropatw	„ 1 „	„ 15 „
„ przepiórek i dzikich gołębi	„ 1 listopada	„ końca lipca
„ dropiów	„ 16 lutego	„ 15 sierpnia
„ pardw	„ 16 kwietnia	„ końca lipca
„ ptactwa błotnego i wodnego	„ 16 „	„ „ „

Zupełnie nie wolno polować na jelenie i sarny (samice i samce), kury głuszców i cietrzewi, oraz na ptactwo śpiewające.

Kartę łowiecką należy w czasie wykonywania polowania zawsze mieć przy sobie i okazać ją, wraz z kartą na broń organom bezpieczeństwa.

Osoby, które obdzielono kartami na broń dla straży leśnej mogą na podstawie karty łowieckiej polować tylko na tych terenach, na których wolno im broń nosić.

132.

Kapanie zwierzyny na sidła.

L. 9793. 4. XII. 1915.

Dochodzą do mnie zewsząd relacje, że w obwodzie opoczyńskim rozpanoszyło się niszczenie łownej dziczyzny, w szczególności sarn, zajęcy, bażantów i kuropatw, a to przez wyłapywanie jej przez niedorostków na wnyki i t. p.

Wzywam przeto wszystkich Wójtów i Sołtysów, by zwrócili na to szczególniejszą uwagę i młodź przestrzegli, że w razie przydybania ich na zastawianiu siideł, a choćby tylko na bezcelowym wałęsaniu się po polach, względnie lasach, będą surowo karani.

O konkretnych spostrzeżeniach należy tu bezzwłocznie donieść, podając wiek przydybanego i nazwisko rodziców.

133.

Przepisy policji drogowej.

L. 8849. 3. XII. 1915.

Przypomina się zarządzenie c. i k. Naczelnej Komendy Etapów, ogłoszone w Dzienniku urzędowym, Cz. V, № 106, że na obszarze c. i k. Wojskowego Zarządu **wszystkie pojazdy bez wyjątku mają jeździć lewą stroną drogi, wymijać na lewo, a wyprzedzać na prawo.**

Przekroczenia tego zarządzenia, o ile nie podpadają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane będą po myśli tutejszego rozporządzenia L. 136 z dnia 14/8 1915, Dz. urz., Cz. III, № 50, § 19, grzywną od 1 do 20 Kor., a w razie niemożności zapłacenia, aresztem od 6 do 48 godzin.

134.

Urzędy paszportowe.

Res. № 289. 3. XII. 1915.

W myśl § 4 rozp. Naczelnego Wodza Armii z 25. VIII. 1915 № 35 Dz. rozp. w Polsce ustanowione zostały dla podróży do obszaru Królestwa Polskiego, podlegającego austr.-węg. Zarządowi urzędy paszportowe (dla wizowania paszportów), a to we Lwowie i Rozwadowie (obok dotychczasowych; patrz Dz. Urz. Cz. V. № 92: III).

135.

Karanie przekroczeń policyjnych.**Przeniesienie kompetencji na podległe urzęda wojskowe.**

L. 8761/15. 9. XII.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19 sierpnia 1915 Dz. rozp. Polski Cz. VII. № 30 Art. III, § 3 poruczam wydawanie osądów aż do ustawowej wysokości 50 K grzywny względnie 5 dni aresztu a to:

Oficerom stacyjnym w Drzewicy, Paradyżu i Przysusze oraz Komendantom posterunków żand. w Białobrzegach, Poświętnem i Odrzywole za wszelkie przekroczenia zarządzeń policyjnych i przepisów paszportowych, a obwodowemu Komendantowi żand. i Komendantom poster. żandarmeryi, za przekroczenia paszportowe, których się dopuszczono przy sposobności jazdy koleją żelazną.

Wszyscy powyżsi są uprawnieni do pobierania nałożonych przez się grzywien, których odbiór potwierdzać będą kwitami kopiaowymi.

Przeciw powyższym osądom można w ciągu dni 8 od dnia doręczenia, wnosić sprzeciwy do Komendy obwodowej, a to przeciw osądom Oficerów stacyjnych i Komendantów posterunków Żandarmeryi, za ich pośrednictwem, a przeciw osądom Komendanta obwodowej żandarmeryi, bezpośrednio do Komendy obwodowej.

Dzień doręczenia osądów nie wlicza się w powyższy termin 8 dniowy.

136.

Zakaz noszenia rosyjskich ubrań wojskowych.

L. 9130/15. 9. XII. 1915.

Znajdujące się w posiadaniu ludności rosyjskie ubrania wojskowe należy w ten sposób przerobić, by osoby w nie ubrane bez wątpliwości można rozróżnić jako osoby cywilne.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia karane będą przypadkiem dotyczących ubrań a nadto grzywnami wzgl. aresztem po myśli rozp. Nacz. Wodza z dnia 19 sierpnia 1915 Dzien. rozp. Polski Cz. VII. № 30.

137.

Rosyjscy dezenterzy.

Res. № 365. 9. XII. 1915.

Rosyjscy dezenterzy jakoteż rosyjscy urlopowani żołnierze, zamieszkali na terenie c. i k. Generalnego Gubernium, a trudniący się uprawą roli, mogą nadal pozostać w dotychczasowych swych miejscach pobytu pod warunkiem:

- 1) że identyczność ich stwierdzoną będzie ponad wszelką wątpliwość, a to przez wójtów, lub innych stałych mieszkańców,
- 2) że stwierdzoną będzie ich przynależność do jednej z miejscowości, należących do obszaru Polski, okupowanego przez wojska austriacko-węgierskie, i
- 3) o ile wykażą się środkami utrzymania.

Panowie Wójci obowiązani są również i nadal prowadzić dokładną ewidencję wszystkich w gminie przebywających rosyjskich dezenterów (urlopowanych żołnierzy) i o każdej zmianie bezwzględnie Komendę obwodową zawiadamiać.

Za ściśle przestrzeganie tych zarządzeń zobowiązani są osobiście Wójtowie i Sottysi.

Przekroczenia tych zarządzeń karane będą po myśli rozp. Naczelnego Wodza z dnia 19 sierpnia 1915 Dz. rozp. Polski, Cz. VII № 30.

138.

Postępowanie w sprawach spadkowych.

E. № 506/15. 4 XI. 1915.

Postępowanie w sprawach spadkowych i opiekuńczych wymaga, w interesie ludności, pewnych zmian.

Dotychczas zajmowały się Sądy gminne lub Sądy pokoju sprawami temi o tyle tylko, o ile interesowani się tego domagali. Skutkiem niezajomości prawa, a często w zamiarach samolubnych nie donoszono o wypadkach śmierci, zwłaszcza tam, gdzie pozostawały małoletnie sieroty i zdarzało się, że majątek tychże nie był należycie strzeżony, a nawet na utratę narażany.

Aby temu w przyszłości zapobiedz, aby nie dopuścić do szkody i krzywdy małoletnich sierot, należało zaprowadzić takie zarządzenia, aby o każdym wypadku śmierci, o pozostałych dzieciach, o pozostałym majątku dowiadywały się władze sądowe.

W tym celu będą wszystkie Urzędy parafialne i żydowskie metrykalne dostarczały Sądowi gminnym miesięcznych wykazów zaszłych wypadków śmierci i to od czasu rozpoczęcia wojny (1/8 1914) tudzież miesięcznych wykazów dzieci nieślubnie urodzonych. Panowie Sędziowie gminni zaś będą donosić Sądowi wojskowemu (oddział cywilny) gdyby wspomniane Urzędy parafialne lub żydowskie metrykalne wyżej wspomnianych wykazów nie przedłożyły do 15 każdego miesiąca.

Nie wszystkie Sądy gminne prowadziły dotąd rejestra odnoszące się do spraw sierocych, czyli pupilarnych, a prowadzone rejestra niezupełnie odpowiadają celowi. W celu uzyskania większej przejrzystości zaprowadza się obecnie dla Sądów gminnych nowy rejestr spraw sierocych czyli pupilarnych zwany rejestrem „P“ wedle załączonego pod % wzoru.

Liczba bieżąca	Imię i nazwisko, miejsce pobytu (osada)		U W A G I
	pupilów nieślubnie urodzonych	rodziców (†=zmarł.)	

Sądy gminne postarają się o dostateczną ilość tak sporządzonych arkuszy i zaczną od 1-go stycznia 1916 prowadzić ten rejestr w zmienionej formie.

Do rejestru tego należy przedewszystkiem wciągnąć te sprawy pupilarne, a więc do małoletnich się odnoszące, a które są już w toku, a to w ten sposób, że należy najpierw wyszukać sprawy odnoszące się do lat dawniejszych i te wciągnąć do rejestru P., poczem przystępować do spraw z lat nowszych, aż się w ten sposób dojdzie do roku i spraw bieżących.

Na poszczególnym akcie lub na okładce aktu należy u góry po stronie prawej umieścić odnośną pozycję rejestru (sygnaturę), co będzie się przedstawiało w ten sposób: P 18/12 co oznacza, że sprawa należy jako sieroca do rejestru P. że między sprawami z roku 1912 ma pozycję (liczbę bieżącą) 18.

Jak wyżej wspomniano to nowe rejestrowanie będzie zaprowadzone dopiero od 1 stycznia 1916. Panowie sędziowie gminni zechcą jednak wydać polecenia, by już obecnie przeglądnięto sprawy w toku będące w celu sprawdzenia, czy nie wypadnie w interesie sierot—wydać jakiego zarządzenia, np. czy wszędzie ustanowione są opieki, czy nie zachodzi potrzeba wydzierżawienia gruntów małoletnich, czy dzierżawca spłaca czynsz dzierżawny i t. p., słowem należy wydać zarządzenia mające dobro małoletnich na oku.

W obecnym czasie wojennym mogło się zdarzyć, że akta sieroce zaginęły. W tym wypadku będzie rzeczą Panów Sędziów gminnych przez odpowiednie wywiady u członków rodziny małoletnich dzieci, bądź to u opiekunów, rad rodzinnych lub u innych osób zaufanych, względnie w odnośnych urzędach parafialnych zbadać stosunki osobiste i majątkowe osób pod opieką pozostałych, poczem na podstawie tych wywiadów sporządzić krótki wyciąg, który stanowiłby początek aktów rekonstruowanych w miejsce zaginionych.

Po zaciągnięciu do rejestru P. spraw z lat dawniejszych, należy następnie wciągać sprawy nowe na podstawie doniesień urzędów parafialnych lub doniesień innych.

Postępowanie samo w sprawach sierocych nie doznaje żadnej zmiany.

139.

M o r a t o r y u m.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 4 listopada 1915

(Dz. rozp. w Polsce Cz. XI. № 43).

I Rozdział.

Zwłoka ustawowa.

A. Rozmiar i przedmiot.

§ 1.

Wierzytelności ulegające zwłoce.

Wierzytelności pieniężne, które polegają na umowie, powstałe przed 31. lipca 1914 i są płatne w dniu 31. lipca 1914 lub później, ulegają zwłoce, jeżeli:

- a) są zabezpieczone na nieruchomościach, albo też opierają się na
- b) rachunku bieżącym, dowodzie lokacyjnym lub książeczce wkładkowej,
- c) umowie o ubezpieczenie,
- d) wekslu, rewersie lub na obligu notaryalnym.

B. Wyjątki.

§ 2.

Opłata odsetek i rat.

Nie podlega zwłoce roszczenie o zapłatę odsetek od wierzytelności wymienionych w § 1, pod lit. a i b, oraz o zapłatę odsetek i rat od pożyczek Towarzystwa kredytowego ziemskiego w Warszawie i Towarzystw kredytowych miejskich.

§ 3.

Mniejsze spłaty kapitału.

Roszczenie posiadacza rachunku bieżącego lub wkładu (§ 1, lit. b) o wypłatę nie podlega

zwłocę do wysokości 5% miesięcznie od tej należności, jaka istniała w dniu 30. lipca 1914 jednakże z tem ograniczeniem, że kwota najniższa, jakiej wierzyciel żądać może, wynoszą:

przy wierzytelnościach z rachunku bieżącego i z dowodów lokacyjnych 300 i 1000 koron,
przy wierzytelnościach z książeczek wkładowych 100 i 300 koron,
przy wierzytelnościach przeciw instytucjom drobnego kredytu najwyżej 100 koron.

Jeżeli dłużnik po 30. lipca 1914 uiszczył więcej ponad to, do czego był obowiązany według każdorazowych przepisów moratoryjnych, może nadwyżkę odliczyć przy późniejszych wypłatach miesięcznych.

§ 4.

Większe spłaty kapitału.

Roszczenie posiadacza rachunku bieżącego lub wkładu (§ 1, lit. b) o wypłatę nie podlega zwłocę aż do wysokości 50% należności jaka istniała w dniu 30. lipca 1914, jeżeli wypłata jest potrzebna:

- a) na opłacenie podatków i innych danin publicznych,
- b) na opłacenie nie podlegających zwłocę odsetek i rat od wierzytelności wymienionych w § 1, lit. a,
- c) na opłacenie płac lub zarobków osób zatrudnionych w jego przedsiębiorstwie,
- d) do ponownego podjęcia lub utrzymania ruchu w jego przedsiębiorstwie przemysłowym lub rolnem,
- e) na opłacenie bieżących wydatków gminy lub instytucji publicznej użyteczności.

Do ponownej wypłaty jest dłużnik obowiązany dopiero po upływie trzydziestu dni od wypłaty poprzedniej.

Dłużnik może żądać, ażeby uprawdopodobniono potrzebę wypłat, wymienionych pod lit a do e, i może płacić wprost wykazanym wierzycielom.

Przekazywanie należności z rachunku bieżącego na inny rachunek w tejże instytucji kredytowej nie podlega ograniczeniu, nie może jednak przez to być zmieniony określony w §§ 3 i 4 wymiar wypłat częściowych.

§ 5.

Wierzytelność z umów o ubezpieczenie.

Do roszczeń z umów o ubezpieczenie, które przypadły ubezpieczonemu po dniu 30. lipca 1914 albo należą się jako pożyczka na zastaw policy, mają aż do kwoty 4000 koron być stosowane §§ 3 i 4 tym sposobem, jak do wierzytelności z książeczek wkładowych.

§ 6.

Ograniczenie wyjątków.

Jeżeli posiadacz rachunku bieżącego był z tego tytułu w dniu 30. lipca 1914 dłużnikiem odnośnej instytucji kredytowej, natenczas tylko opłata odsetek (§ 2) nie podlega zwłocę.

Nie można w ciągu tegoż miesiąca żądać wypłaty na podstawie § 3 i § 4.

§ 7.

Uchylenie zwłoki pretensyi wekslowej.

Sąd może zwłokę pretensyi wekslowej (§ 1, lit. d) uchylić i zobowiązać dłużników wekslowych, ażeby zapłacili dług od razu lub w ratach najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. instancyi, jeżeli wierzyciel żądał pozasadownie zapłaty i uprawdopodobni, że dłużnicy lub jeden z nich może dług uiszczyć bez uszczerbku w swem gospodarstwie.

Pozew sądowy zastępuje w tym wypadku protest z powodu niewypłaty.

II Rozdział.

Zwłoka udzielana przez sąd i wstrzymanie egzekucyi.

§ 8.

Rozmiar i przedmiot.

Sąd może na wniosek dłużnika co do wierzytelności nie wyliczonych w § 1, jako też co do roszczeń o zapłatę odsetek od wierzytelności zabezpieczonych od nieruchomościach (§ 2) udzielić zwłoki najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. instancyi, jeżeli stosunki gospodarcze dłużnika tego wymagają a wierzyciel przez zwłokę nie ponosi niestosunkowego uszczerbku.

W tymże rozmiarze i pod tymiż warunkami może sąd, wysłuchawszy wierzyciela, odłożyć wszczęcie i wykonanie egzekucyi najdłużej do roku, licząc od dnia dozwoleń egzekucyi.

§ 9.

Żądanie zwłoki w sądzie.

Wniosek dłużnika musi być postawiony w wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 1, przed ogłoszeniem wyroku I. instancyi, w wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 2, do siedmiu dni po doręczeniu pierwszego nakazu egzekucyjnego.

Dłużnik winien uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

§ 10.

Żądanie zwłoki u wierzyciela.

Jeżeli dłużnik przed wniesieniem pozwu domagał się u wierzyciela zwłoki i w miarę potrzeby ofiarował stosowne zabezpieczenie, a wierzyciel mimo to wniesie pozew, winien, jeżeli sąd udzieli zwłoki w myśl propozycji dłużnika, zwrócić dłużnikowi koszta sporu.

§ 11.

Orzeczenie sądu.

Sąd może udzielić zwłoki, dozwolić wykonania zobowiązania w ratach lub też odmówić wnioskowi. Odmawiając zwłoki może sąd wszelako orzec, iż zwłoka poprzedzająca, w którą dłużnik popadł po dniu 30. lipca 1914, była usprawiedliwiona.

Udzielenie zwłoki można uczynić zawisłem od dania zabezpieczenia po myśli artykułów 602 do 652 procedury cywilnej.

W wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 1, orzeka sąd wyrokiem. Wyrok zawiera postanowienia na wypadek, gdyby dłużnik nie dopełnił warunków zwłoki. Orzeczenie o zwłoce może być zaskarżone łącznie z innymi postanowieniami wyroku apelacją, zresztą zaś skargą incydentalną (rekursem).

W wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 2, należy stosować przepisy artykułów 161¹⁶ do 161¹⁹ procedury cywilnej. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnięcia. Wierzyciel może zaskarżyć uchwałę sądową, którą dozwolono wstrzymania egzekucyi.

§ 12.

Zmiana okoliczności.

Jeżeli dozwolono wykonania zobowiązania ratami (§ 11, ustęp 1), natenczas w razie uchybienia terminu jednej raty cała wierzytelność nieuiszczona staje się płatną.

Jeżeli zmieniają się okoliczności, na podstawie których udzielono zwłoki, albo jeżeli dane przez dłużnika zabezpieczenie jest zagrożone, a dłużnik nie da bezzwłocznie innego dostatecznego zabezpieczenia, może sąd na wniosek wierzyciela, wysłuchawszy dłużnika, udzieloną zwłokę uchylić lub skrócić. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnięcia.

§ 13.

Ograniczenia zwłoki udzielanej przez sąd.

Sąd nie może udzielić zwłoki:

- a) co do wierzytelności określonych w § 1, lit. a, b lub c, które powstały po dniu 30. lipca 1914;
- b) co do wierzytelności wekslowych, które powstały po dniu 31. października 1915;
- c) co do wierzytelności, które wynikły z obowiązku wynagrodzenia szkody spowodowanej czynem karygodnym;
- d) co do wierzytelności, co do których już poprzednio sąd lub też wierzyciel sam udzielił odpowiedniej zwłoki;
- e) co do wierzytelności przeciw osobom fizycznym lub prawnym, które należą do państwa nieprzyjacielskiego i albo mają stałe zamieszkanie (siedzibę) poza monarchią austriacko-węgierską oraz poza austriacko-węgierskim i niemieckim obszarem okupowanym, albo też przebywają poza tymi obszarami, jakkolwiek nie były z nich przymusowo usunięte.

III Rozdział. Postanowienia ogólne.

§ 14.

Skutki zwłoki.

Zwłoka udzielona przez ustawę lub sąd ma ten skutek, że w czasie jej trwania wierzytelność nie może być sądowo dochodzona. Zwłoka nie wstrzymuje jednak potrącenia (artykuł 1292 Kodeksu cywilnego).

Zwłoka udzielona przez ustawę lub sąd jako też sądowe uznanie zwłoki za usprawiedliwianą (§ 11) uchyla wszelkie następstwa zwłoki, należy jednak opłacać odsetki umówione, a w braku umowy odsetki ustawowe.

Przy zobowiązaniach wekslowych należy, jeżeli nie umówiono inaczej, obliczać odsetki według stopy, podług jakiej weksel był dyskontowany.

§ 15.

Bieg czasokresów.

Czasu zwłoki nie wlicza się w czasokresy przedawnienia, w czasokresy do wytoczenia pozwództwa i do innych czynności w postępowaniu egzekucyjnym.

Weksle mogą być okazywane do zapłaty i protestowane także po upływie czasokresów oznaczonych w Kodeksie handlowym bez utraty regresu i innych praw wekslowych.

§ 16.

Egzekucja na nieruchomości.

Nie można sprzedawać przymusowo nieruchomości celem ściągnięcia prywatnej wierzytelności pieniężnej.

Przedsiębranie czynności egzekucyjnych, które poprzedzają wyznaczenie i przeprowadzenie licytacji, jest dozwolone.

§ 17.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. listopada 1915.

Dotychczasowe rozporządzenia o moratorium jako też prawo sejmowe z 14/26. kwietnia 1818, dziennik praw IV 412, i artykuły 136, 137 procedury cywilnej są uchylone.

140.

Roki urzędowe.

L. 8184. 8 XI. 1915.

W miesiącu grudniu 1915 odbędą się następujące „Roki“ (dni) urzędowe:

I.

Dnia 2 grudnia w **Opocznie mieście** dla gmin: Opoczno wieś, Kuniczki, Białaczów i Stuzno.

II.

Dnia 11 grudnia w **Sławnie** dla gmin: Unewel, Zajączków, Radonia, Owczary i Janków.

III.

Dnia 18 grudnia w **Paradyżu** dla gmin: Wielka-Wola, Machory, Niewierszyn, Sworzyce i Topolice.

IV.

Dnia 22 grudnia w **Drzewicy** dla gmin: Drzewica, Kszczonów, Studzienna, Ossa i Klwów.

V.

Dnia 31 grudnia w **Przysusze** dla gmin: Przysucha, Rusinów, Goźdźków i Skrzyńsko. Początek dnia urzędowego (**Roków**) zawsze o godzinie 10 rano. Na tych rokach urzędowych mają jawić się wójtowie z pisarzami gminnymi oraz sołtysi. Każda gmina, wyż wymieniona, winna jest oddać do dyspozycji odpowiedni lokal, zaś po nośny Posterunek c. i k. żandarmeryi—dostawić 2 żandarmów celem asystencji.

141.

K u r s r u b l a.

Res. № 435. 7. XII. 1915.

W ostatnich czasach mają się mnożyć wypadki, że handlarze obniżają ustanowiony dwukoronowy kurs rubla na 1 kor. 80 hl.

Przestrzegam z całym naciskiem przed tem nieprawnym postępowaniem i zauważam, że winni tego przekroczenia karani będą z całą surowością.

142.

Otwarcie linii kolejowych Lublin-Lubartów i Lublin-Chełm dla ruchu cywilnego.

L. 9643. 4. XII. 1915.

Z dniem 25 listopada 1915 podjęto na linii kolejowej Lublin-Lubartów wszelki ruch dla osób i towarów cywilnych.

Z tym samym dniem otwarto ruch na przestrzeni Lublin-Chełm a to dla przewozu osób cywilnych i całowagonowych przesyłek aprowizacyjnych.

143.

W y r o k i k a r n e.

Prawomocnym wyrokiem Sądu wojskowego c. i k. Komendy, obwodowej w Opocznie zasądzeni zostali
a w szczególności:

1). Ignacy Chrustowicz z Opoczna tegoż obwodu, w dniu 24 sierpnia 1915, K: 11/15, za zbrodnię przeciw sile zbrojnej Państwa jakoteż za zbrodnię gwałtu publicznego przez złośliwe działania wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych, popełnione przez to, że:

a). w miesiącach zimowych 1914/15 w Opocznie rosyjskiej tajnej policji («ochranie») wszelakie usługi świadczył, że za tem w czasie wojennym wdał się w porozumienia z nieprzyjacielem, ażeby przez takie porozumienia i działania austr.-węgierskiej sile zbrojnej i sprzymierzonej z nią armii wojennej niemieckiej szkodę wyrządzić, a natomiast nieprzyjacielowi korzyści przysporzyć;

b). w celu wykonania czynu, pod a). wymienionego, ze złośliwości przedsięwziął działanie, którem spowodził niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia i cielesnego bezpieczeństwa człowieka, a mianowicie Josła Winogrodzkiego;

c). w tym samym czasie i w tym samym miejscu ze złośliwości przedsięwziął działanie, którem spowodził niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia i cielesnego bezpieczeństwa człowieka, a mianowicie Chemie Gellera;—na karę śmierci przez powieszenie.

Wyrok został decyzją Najwyższego Wodza z 24. września 1915 w drodze prawa zatwierdzony; w drodze łaski atoli została kara śmierci zamieniona na karę dwunastoletniego ciężkiego więzienia, zaostrzoną jednorazowym postem w każdym miesiącu, a przytrzymaniem w odosobnionym areście przez cały miesiąc listopad każdego roku trwania kary.

2). Józef Juszyński z Gościńca, gm. Stużno, obw. Opoczno, w dniu 23. września 1915, K: 19/15 za zbrodnię kradzieży, popełnioną przez to, że dnia 21. sierpnia 1915 w Sołtysach zabrał dla swej korzyści z posiadania Stanisława Pluty bez jego zezwolenia należącą do niego, na pastwisku się znajdującą krowę, zatem obcą rzeź ruchomą, wartości 300 koron—na karę ciężkiego więzienia przez przeciąg dwóch lat, zaostrzoną jednorazowym postem i jednorazowym twar-dem łożem w każdym miesiącu trwania kary.

3). Józef Błaszczczyński z Dłużniewic, gm. Topolice, obw. Opoczno, w dniu 7. października 1915 K: 21/15, za zbrodnię kradzieży, popełnioną przez to, że dla swej korzyści obce rzeczy ruchome, a mianowicie:

a). w nocy z 6. na 7. czerwca 1915 w Dłużniewicach konia wartości 200 koron z posiadania Maryanny Sieroń,

b). w nocy z 1. na 2. lipca 1915 w Zbójnie klacz wartości 393. koron z posiadania Stanisława Kęsika, bez zezwolenia posiadaczy zabrał,—na karę ciężkiego więzienia przez przeciąg dwu lat, zaostrego jednorazowym postem i jednorazowym twardem łożem w każdym miesiącu trwania kary.

4). Szymon Adolf Filipek z Borownik, gm. Jerena, obw. Janów, w dniu 22. października 1915 K: 30/15, za dokonaną oraz usiłowaną zbrodnię szpiegostwa, popełnioną przez to, że w czasie od połowy maja 1915 do 7. lipca 1915, zatem w czasie wojennym, o stanowisku i ruchach c. i k. austriacko-węgierskich i ces. niemieckich wojsk, o stanie ich oszańcowań polnych, a wogóle o takich stosunkach i przedmiotach, które się odnoszą do przedsięwzięć (operacji) sprzymierzonych wojsk, w okolicy miejscowości Ossa w tym celu się wywiadywał, ażeby o nich nieprzyjacielowi wiadomości udzielić,—że dalej w tym samym zamiarze usiłował o dopiero co wymienionych przedmiotach także w innych okolicach i miejscowościach się wywiadywać i przedsięwziął czynność do rzeczywistego wykonania prowadzącą, a mianowicie próbował zapewnić sobie tajne schronienie u Hilarego Opeln Bronikowskiego, właściciela dóbr w Stawowiczkach, a dokonanie zbrodni jedynie z powodu nadejścia obcej przeszkody, a mianowicie z powodu aresztowania oskarżonego, nie nastąpiło,—na karę śmierci przez powieszenie.

Wyrok został w dniu 23. października 1915 przez c. i k. Komendanta obwodowego, jako właściwego Komendanta, w Opocznie w drodze prawa zatwierdzony; w drodze łaski atoli została kara śmierci zamieniona na karę dziesięcioletniego ciężkiego więzienia, obostrzonego jednorazowym postem w pierwszym, trzecim, piątym, siódmym i dziesiątym miesiącu każdego roku trwania kary.

5) a). Wilhelm Krüger z Brzustówka, gm. Kuniczki, obwód Opoczno,

b). Daniel Hartwich z Brzustówka, gm. Kuniczki, obwód Opoczno, i

c). Adolf Bunk z Brzustówka, gmina Kuniczki, obwód Opoczno dnia 10 października 15 K: 22/15 a mianowicie:

1.) Wilhelm Krüger z powodu zbrodni współwiny w oszustwie, popełnionej przez to, że z początkiem czerwca 1915., przez doradzanie i pouczenie rozmyślnie spowodował, że Adolf Bunk i Daniel Hartwich w dniu 7 czerwca 1915. w Ostrożnem przez usunięcie przeszkód, dalej przez poparcie i pomoc do pewnego wykonania się przyczynili, a mianowicie, iż niemiecki żołnierz, rzekomo Franciszek Marzokort, przez podstępne przedstawienia że w wykonaniu zlecenia zarządu wojskowego przychodzi rekwirować konia, krowę i świnie, próbował wprowadzić w błąd Rozalię Gielzak, przez co ta miała ponieść w swojej własności szkodę powyżej 600 K., zaś wykonanie tego czynu nie przyszło do skutku, skutkiem przypadku, albowiem Rozalja Gielzak z płaczem zaczęła wołać o pomoc. Za to skazany został Wilhelm Krüger na 2^{1/2} roku ciężkiego i obostrzonego więzienia,

2.) Daniel Hartwich i 3.) Adolf Bunk z powodu zbrodni uczestnictwa w oszustwie i kradzieży, popełnionej przez to, że w dniu 7 czerwca 1915. w Ostrożnem przez usunięcie przeszkód, dalej przez poparcie i pomoc do tem pewniejszego wykonania się przyczynili, iż niemiecki żołnierz, rzekomo Franciszek Marzokort, przez podstępne przedstawienia, że w wykonaniu zlecenia zarządu wojskowego przychodzi rekwirować konia, krowę i świnie próbował wprowadzić w błąd Rozalię Gielzak, przez co ta miała ponieść w swojej własności szkodę powyżej 600 K., zaś wykonanie tego czynu nie przyszło do skutku, skutkiem przypadku, albowiem Rozalia Gielzak z płaczem zaczęła wołać o pomoc, że w tym samym dniu i tem samym miejscu przez usunięcie przeszkód, dalej przez poparcie i pomoc do tem pewniejszego wykonania się przyczynili, iż pewien niemiecki żołnierz rzekomo Franciszek Marzokort, zabrał dla swojej korzyści cudzą rzecz ruchomą z posiadania drugiego, a mianowicie 3-letniego wałacha wartości ponad 500 K. a nawet ponad 600 K. należącego do Jana Gielzaka z jego nie zamkniętej stajni i bez jego zezwolenia nocną porą, a w chwili przyłapania go na kradzieży użył podstępu, a nawet gwałtu przeciw Janowi Gielzakowi, aby utrzymać się w posiadaniu skradzionej rzeczy.

Za to został Daniel Hartwich skazany na karę ciężkiego i obostrzonego więzienia przez przeciąg 1^{1/2} roku zaś Adolf Bunk na karę ciężkiego i obostrzonego więzienia przez przeciąg 9 miesięcy.

6.) Jan Stolarski z Drzewicy obwód Opoczno dnia 26 listopada 15 K: 38/15 z powodu a.) uczestnictwa w kradzieży popełnionej przez to, że w nocy 8. lipca 1915. koło Kraszkowa nabył rzecz skradzioną, a mianowicie nabył wałacha 2 lub 3-letniego wartości powyżej 50 K. należącego do Kazimierza Stępienia, który Kazimierzowi Stępieniowi tejże nocy z niezamkniętej stajni w Kurzaczu został zabrany, jakkolwiek wiedział, że koń jest skradziony i że kradzież dokonana została w sposób kwalifikujący ją jako zbrodnię, jakoteż b.) zbrodni oszczerstwa popeł-

nionej przez to, że w dniu 14. września 1915 w Opocznie obwiniał przed Sądem wojskowym c. i k. Komendy obwodowej w Opocznie Jana Stępienia o kradzież konia wymienionego pod a.) i to w ten sposób, że jego obwinienie dało powód do sądowego śledztwa przeciw Janowi Stępieniowi—na 2 lata ciężkiego i obostrzonego więzienia.

C. i k. Komendant obwodowy jako właściwy komendant w drodze łaski z okazji jubileuszowej wstąpienia na tron Najjaśniejszego Pana, Cesarza i Króla złagodził powyższą karę na ciężkiu i obostrzone więzienie przez przeciąg półtora roku.

Wyrok śmierci za zbrodnie morderstwa.

L. 9541/15.

C. i k. Sąd wojskowy, jako Sąd orzekający, w Końskich, po przeprowadzonej w dniu 15. listopada 1915 rozprawie głównej orzekł: **Bolesława Kwiecińskiego**, rodem z Jedlińska, powiatu radomskiego (Ros.-Królestwo Polskie), 33 lat, wyznania rzymsko-katol., murarza z zawodu, w ostatnich czasach zamieszkałego w Radomiu, **uznaje się winnym**, iż w dniu 27 października 1915 w Szydłowcu, w chwili gdy wraz z innymi, na razie zbiegłymi towarzyszami, miał być ujęty pod zarzutem zbrodni rabunku, przyczem żandarmi Jerzy Molner i Józef Svatik przez jego towarzyszy, celem udarmnienia ujęcia, z zamiarem morderczym zabici zostali, w zamiarze morderczym rzucił się na Svatika a potem że przy zamiarze zabicia żandarma wziął czynny udział i że przez to dopuścił się **zbrodni morderstwa** z §§ 413 i 414/4 woj. ustawy karnej.

Kwieciński zostaje po myśli § 415 Woj. ust. karnej i rozp. Naczelnego Komendanta armii Op. № 32183 z 13. III. 1915 **zasądzony na śmierć przez powieszenie**.

Kara ta wykonaną została w dniu wydania wyroku.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Końskich.

144.

Ukarańia administracyjne.

L. 9042. 25 XI 1915.

Wójt gminy Janków Michał Karkocha został usunięty z urzędu, a nadto pociągnięty do karnej odpowiedzialności za pobieranie od stron opłat przy sposobności wydawania ubogim mieszkańcom potrzebnych poświadczeń na uzyskanie asygnat na wydawanie darmo drzewa opałowego z lasów rządowych.

Podając to do powszechnej wiadomości, zwracam uwagę wszystkich funkcjonaryuszów gminnych, że pobieranie od stron jakichkolwiek nieprzepisanych opłat za czynności urzędowe jest surowo zakazane, a w danym razie winny zostanie bezwzględnie usunięty z urzędu i surowo ukarany.

L. 8029. 2 XI. 1915.

Jeden z sołtysów okręgu opoczyńskiego został ukarany administracyjnie siedmiodniowym aresztem za to, że wzbraniał się podać żandarmowi nazwiska mężczyzn, zdolnych do robót przy naprawach dróg.

To podaje się do ogólnej wiadomości z przestrogą, że podobne przestępstwa w przyszłości będą znacznie surowiej karane.

L. 258/S. I. 4 XI. 1915.

Czterech sołtysów i dziewięciu innych gospodarzy gminy Opoczno wieś, ukaranych zostało siedmiodniowym aresztem, a to za opór przeciw założeniu szkół w tej gminie, mimo że gmina ta bardzo mało ucierpiała w czasie wojny i mimo że Komenda obwodowa przyrzekała tej gminie wszelką pomoc pieniężną przy założeniu szkół.

145.

ł i s t y g o Ń c z e.

L. 313/15. X. 1915.

3

Ze strony Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Opocznie ściganym jest zbiegły w dniu 18 września 1915. z tut. aresztu śledczego obwiniony:

Piotr Jurkowski, urodzony w Kościelnej Jabłoni (gm. Pikiety) i tam przynależny, zamieszkały ostatnio w Mroczkowie, liczący lat 45, wyznania rzym. kat., wdowiec, ojciec trojga nieopatrzonego dzieci, ogrodnik, bez majątku, umiejący czytać i pisać, rzekomo niekarany, syn Franciszka i Anieli.

Pozostaje on pod zarzutem sprzeniewierzenia kwoty 59 rubli na szkodę Feliksa Libiszowskiego, właściciela dóbr w Mroczkowie.

Wszystkie Komendy, Sądy, Władze i organy bezpieczeństwa uprasza się o przytrzymanie zbiegłego i o dostawienie go tut. Sądowi.

L. 427/15. 8. XI. 1915.

Sąd Wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Opocznie poszukuje następującego więźnia, zbiegłego z tutejszego aresztu polowego.

Jan Sochański, urodzony i zamieszkały we Wyrówce, przynależny do Drzewicy, obwód Opoczno, 29 lat, rzym.-kat. żonaty, ojciec 1. niezaopatrzonego dziecka, bez majątku, umie czytać druk, pisać nie umie, syn Michała i Antoniny.

Jest on wzrostu średniego, silnie zbudowany, ciemno blond, ma małe wąsy, brody żadnej, głowę pochyloną naprzód, wzrok śledzący i przenikliwy, oczy otoczone czarnymi obwódkami. Ubrany jest w czarną bluzę, wysokie buty z cholewami i ciemną czapkę futrzaną.

Zbiegł on w nocy z 4 na 5 listopada 1915 r., a jest podejrzany o kradzież 190 rubli, popełnioną z końcem września na szkodę Maryanny Składowskiej we Wyrówce, gm. Drzewica.

Uprasza się wszystkie Komendy, Sądy, Władze i Organy bezpieczeństwa o aresztowanie i dostawienie podejrzanego.

L. 9710. Sandomierz, 26. XI. 1915.

Przy końcu sierpnia 1915 r. zrabowano w Kujawach, gmina Górki, na szkodę Józefa Iskry 34 ruble i zamierzano też Maryannę Cheć obrabować, przyczem ostatnia została przez sprawców zgwałconą.

Jako sprawca jest bardzo podejrzany Józef Wrona, który uciekł i odszukać go nie można.

Józef Wrona liczy około 20 lat, jest średniego wzrostu, ale silnej budowy, blondyn, ma czerwonawe wąsy, wąskiej twarzy o zdrowym wyglądzie, ubrany był w krótki ciemny paltot, a również był odziany w kapelusz i buty.

Pochodzi z Zawichosta, obwodu opatowskiego, ożenił się w Zimnej Wodzie, gminie Wiśniowa, obwód sandomierski i tamże jest zamieszkały. Obecnie włóczy się w sąsiednich miejscowościach koło Iwanisk, Konar i Kujaw.

Wzywa się wszelkie Komendy, Władze i Organy bezpieczeństwa, aby poszukiwały za zbiegłym oskarżonym, a w razie przydybania, aby go przyaresztowały i do c. i k. Sądu obwodowego w Sandomierzu odstawiły.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej
w Sandomierzu. (K. 57/15).

L. 9711. Sandomierz, 24. XI. 1915.

W nocy z dnia 5/11 na 6/11 1915. ukradli Józefowi Marcowi w Dorominie, z jego niezamkniętej stajni nieznanymi sprawcy 2 konie o wartości 800 Kor. i tak:

- 1) jednego 13 letniego gniadosza z centkowaną głową,
- 2) jednego 1 rocznego kasztana z gwiazdą na głowie.

Opis sprawcy jest nieznanym.

Wzywa się wszystkie Komendy, Władze bezpieczeństwa i organy do śledzenia za nieznanym przestępcą, do uwięzienia w razie jego ujęcia i do odstawienia c. i k. Sądowi obwodowemu w Sandomierzu.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej
w Sandomierzu. (K 116/15).

L. 8985. 13./XI 1915.

Dnia 25. listopada 1915 oskarżony Kazimierz Sikora, w Kłodzie, gm. Rytwiany urodzony i tamże przynależny, 18 lat mający, rzym.-kat., wolny, syn Walentego i Anny, z zawodu szwec, analfabeta, bez majątku, otworzył okno w pokoju Filipa Pugajsa, wieśniaka w Kłodzie, wdarł się przez to okno do pokoju i ze spodni, wiszących na ścianie zabrał 190 rubli.

Opis osoby: nieznanym.

Wszystkie Komendy, władze i organy bezpieczeństwa wzywa się przeto za zbiegłym oskarżonym czynić poszukiwania, a w razie przydybania go aresztować i do c. i k. Sądu Obwodowego w Sandomierzu odstawić.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej
w Sandomierzu.

K. № 37.

W nocy na 20/9 b. r. w lesie między Michałowem, a Wierzbnikiem napadniętych zostało kilku kupców, jadących do Kiele, przez większą ilość nieznanych sprawców i obrabowanych z pieniędzy i towarów, które ze sobą wzięli.

Po dopuszczeniu się tego czynu, sprawcy, w liczbie około ośmiu, zbiegli w niewiadomym kierunku.

Poócz większej kwoty w banknotach rosyjskich, niemieckich i austriackich oraz w srebrze i miedzi, zrabowano jednemu ze wspomnianych kupców, a mianowicie cholewkarzowi Fiszłowi Goldbergowi ciemną w paski materję wartości 75 Rb., a handlarzowi Leizerowi Rolnickiemu 20 flaszek piwa.

Według wyników dotychczasowych dochodzeń, podejrzanym jest o ten napad rabunkowy między innymi Stanisław Swierz z Kunowa.

Stanisław Swierz liczy lat 29, urodzony, przynależny i w ostatnich czasach zamieszkały w Kunowie, dotychczas nie karany, rel. rz.-katol., żonaty, bezdzietny, robotnik fabryczny, czyta i pisze (po polsku), nie posiada żadnego majątku, syn Jana i Józefy Swierzów z Kunowa.

Jest on wzrostu średniego, przysadkowaty, o szerokich kościach policzkowych, szerokim zadartym nosie, odstających uszach, czarnych włosach, czarnych oczach i brwiach, o średnim do góry zakręconym wąsie i niepewnym wzroku.

Uprasza się wszystkie Komendy oraz Władze i organy bezpieczeństwa, by za sprawcami powyższego napadu rabunkowego, a w szczególności Stanisławem Swierzem wdrożyły poszukiwania, a w razie ich przydybania, przyaresztowały ich i odstawiły do Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

**Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej
w Wierzbniku.**

K. № 38.

Dnia 14 września 1915 w nocy, około 11 godziny, włamało się przez okno do mieszkania 32 letniej Katarzyny Ożuk, właścianki w Garbowie nowym, gmina Dwikozy, obwód Sandomierz, trzech nieznanych rabusiów i zabrali jej 320 rubli (w gotówce), parę bucików wartości 8 rs. i 3 poduszki wartości najmniej 40 rs.

R y s o p i s:

Jeden ze sprawców liczy około lat 30, ma długi rudy wąs, rude włosy, a ubrany był w czarne ubranie i wysokie buty.

Dwaj inni sprawcy liczą po około 18 lat, są bez zarostu, a ubrani byli w czarne ubrania i buciki.

Uprasza się wszystkie Komendy oraz Władze i organa bezpieczeństwa, by zarządziły poszukiwania za tymi nieznanymi sprawcami, a w razie przydybania przyaresztowały ich i odstawiły do c. i k. Sądu obwodowego w Sandomierzu.

**Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej
w Sandomierzu.**

L. 8364. 1. XI. 1915.

Dnia 27 października 1915 podczas dokonywanej rewizji bandy rabusiów w Szydłowcu zostało przez bandytów dwóch żandarmów i jedna osoba cywilna zamordowanych, zaś jeden żandarm ciężko poraniony. Z bandytów ujęto tylko 3, reszta zaś najbardziej winnych sprawców zbiegła.

Za ujęcie i dostawienie tych zbiegłych bandytów, względnie dostarczenie pewnych wskazówek, któreby doprowadziły do ujęcia i przytrzymania tych bandytów c. i k. Komenda obwodowa w Końskich wyznacza nagrodę:

Tysiąca Koron.

Imiona i nazwiska oraz rysopisy zbiegłych bandytów są następujące:

1. Feliks Fidelski, handlarz koni ze Sadku (gmina Szydłowiec) 45 lat, wzrostu średniego, szczupły, krótkiego wzroku, nosi ciemno niebieskie okulary, o małym ciemnym wąsie, ciemnych krótko strzyżonych włosach, ubrany w krótki ciemny surdut, wysokie buty i niebieski kaszkiet.

2. Ignacy Szymański, woźnica z Podzamcza (gmina Szydłowiec) 38 lat, wzrostu średniego, wyglądu zdrowego, twarzy pełnej, o krótkim ciemnym wąsie i krótko strzyżonych ciemnych włosach, ubrany w ciemne ubranie, długie kudłate palto i zwykły niebieski kaszkiet.

3. Wojciech Andrzejski, pochodzenia nieznanego, 40 lat, wzrostu wysokiego, silnej budowy, twarzy okrągłej, o słabym ciemnym zarostcie, oczu piwnych, włosów ciemnych do góry zaczesanych, typowego wyglądu zbrodniarza, ubrany w ciemne ubranie, buciki i niską niebieską czapkę.

Rysopisy reszty bandytów, którzy razem z Andrzejewskim do Szydłowca przybyli są następujące:

1) jeden wzrostu średniego, szczupły, 35 lat, żółtej cery, ospowaty, blondyn, z miejscami wskutek ospy pod nosem niezarośniętymi włosom, nosił stary futrzany kubrak podszyty skórą wytarty miejscami, buty wysokie z cholewami, miał przy sobie rewolwer.

2) drugi wzrostu średniego, twarzy okrągłej pełnej, 40 lat, ciemnych wąsów, w kątach ust wybitnie gęstych, ospowaty, ciemne podkowy pod oczami, wołano nań „Wolski“ nosił bardzo zniszczone ubranie, buty wysokie z cholewami, miał przy sobie rewolwer wojskowy,

3) trzeci wzrostu małego, krępy, barczysty, 30 lat, twarzy okrągłej i czerwonej włosów czarnych krótko strzyżonych, szpiczastych wąsów, nosił ciemne ubranie (krótką kurtkę) buty z cholewami, miał rewolwer,

4) czwarty średniego wzrostu, 32 lat, twarzy średnio pełnej, blondyn, wąs krótko przystrzyżony, ciemno ubrany, miał rewolwer,

5) piąty wysokiego wzrostu, 20 lat, chudej bladej twarzy, blondyn, ubrany w ciemne kratkowane ubranie, kamaszki skórzane, miał strzelbę dubeltówkę,

6) szósty wysokiego wzrostu, żółtej cery, małego żółtego wąsa, jedna powieka przymknięta nosił szary surdut i wysokie buty z cholewami.

W razie przytrzymania powyżej opisanych bandytów należy ich dostawić do c. i k. Sądu wojskowego przy tutejszej Komendzie obwodowej, gdzie też zapodać należy i złożyć szczegóły bliższe odnoszące się do przytrzymania tych bandytów.

146.

Odwołanie listów gończych.

1. XII. 1915.

Listy gończe rozpisane przez Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Opocznie za Karolem Cichańskim i Feliksem Sieradzkim, (E. № 280/15) za Janem Stolarskim (K: 38/15) i za Janem Podgórskim, (K: 37/15) z powodu ujęcia nazwanych w międzyczasie, niniejszem się odwołuje.

147.

E d y k t.

L. 98/15. 28. X. 1915.

3

Na wniosek Chaima Braude ustanawia Sąd Wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Opocznie w myśl art. 36 kod. nap. i po myśli art. 1175,—1779 ust. o post. cyw. tegoż Chaima Braude kuratorem nieobecnego i nieznanego obecnie z miejsca pobytu Abrahama Tyktina, na czas tegoż nieobecności, względnie dopóki tenże nie ustanowi pełnomocnika.

Kuratorowi poleca się, aby w myśl przepisów ustawy strzegł praw kuranda, w szczególności zarządzał kopalnią wapiennika i fabryką wapna własnością kuranda będącemi.

Sąd wojskowy, Oddział cywilny c. k. Komendy obwodowej.

148.

Rozsyłka i przedpłata Dzienników rozporządzeń i Dziennika urzędowego.

L. 9797. 10/12 — 1915.

A. Bezpłatna rozsyłka.

Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, Dziennik rozporządzeń c. i k. Generalnego wojskowego Gubernium i Dziennik urzędowy Komendy obwodowej otrzymywać będą w dalszym ciągu bezpłatnie następujące urzędy cywilne:

- a. Urzędy gminne,
- b. Rz.-kat. Urzędy parafialne,
- c. Sądy gminne i
- d. Zarządy szkolne.

Egzemplarze rozsyłane Urzędowi gminnym mogą być każdorazem w godzinach urzędowych przeglądane przez mieszkańców dotyczących gmin.

B. Przedpłata.

Przedpłatę dla innych instytucji i osób cywilnych ustanawia się za egzemplarze w jednym języku w następujących wysokościach:

Za Dziennik rozporz. Zarządu wojskowego w Polsce za każdych 20 po sobie następujących części 1 Kor.

Za Dziennik rozporz. Generalnego wojskowego Gubernium za każdych 10 po sobie następujących części 2 Kor.

Za Dziennik urzędowy Komendy obwodowej w Opocznie za cały rok 6 Kor.

Pojedyncze części Dziennika rozporz. Zarządu wojskowego w Polsce mogą być nabywane w miarę zapasu po 10 hal. za jeden egzemplarz.

Przedpłatę na wszystkie powyższe Dzienniki przyjmuje Komenda obwodowa.

Do Dziennika urzędowego dodaje się bezpłatnie «Wiadomości Urzędu wywiadowczego».

Tadeusz Wiktor

pułkownik m. p.